

G1, OSK Olomouc „A“ : BK Prostějov kluci**51:24 (10:10, 17:6, 10:5, 14:6)**

Body: Chodilová 10, Plachá 8 – TH 2/0, Šťastná 8, Uvázlová 7-4/1, Koukalová 5-8/1, Grohmanová 5-2/1, Válová 4, Kutáčová a Peřinová 2, Augustinová a Vychodilová 0-2/0, Benešová, Blahutová, Pazderová a Sprušanská 0. TH 20/3 = 15%. F- 17.

G2, OSK Olomouc „A“ : BK Prostějov kluci**51:24 (10:10, 17:6, 10:5, 14:6)**

Body: Plachá 14 – TH 4/2, Koukalová 10-5/2, Uvázlová 6-2/2, Kutáčová 6, Peřinová a Augustinová 4-4/0, Blahutová, Šťastná a Vychodilová 2, Benešová, Grohmanová, Chodilová, Pazderová, Sprušanská a Válová 0. TH 19/6 = 32%. F- 13.

Obdivuhodně rozumně si přijeli prostějovští kluci zahrát basket. V tomto věku stačí jeden lepší hráč, či hráčka k tomu, aby utkání prakticky vyhrál sám. Proto poklona a „klobouček“ kolegovi Krhovskému, že své nejlepší nechal hrát za starší kategorii a dal možnost se ohrávat v soutěžním utkání mladším. Nám tím dal šanci, kterou jsme plně využili, ale pro své kluky udělal víc, než kdyby přijel v plné „palbě“ a méně vytěžovaní by logicky hráli druhé housle. Nakonec přesně opačnou ukázkou basketbalového diletantství a buranství jsme měli poznat na vlastní kůži další den, ale to je jiná kapitola.

Hrát s kluky je pro nás vždy vítaná příležitost pro basketbalový rozvoj, ovšem s přibývajícím věkem a hormony na pochodu přicházejí na pořad i jiné než basketbalové prvky. Však také reakce našich dívek na přítomnost chlapců nabuzovaly dojem, jakoby opět po letech přijeli the Beatles s Hard Day's Night a z některých Levhartic se obratem proutku stávaly krotké, přítulné mačky domácí. Že, Deny? Panenko na nebi... Matky i otcové, do střehu, je to tady!

Obě utkání byla zásadě o tom, za jak dlouho holky přestanou rozechvěle vnímat, že hrají s chlapci, a začnou je brát jako soupeře pro basketbal. Pak už následovalo „pouze“ se vypořádat s nejlepšími hráči kluků, resp. do jaké míry svědomitě a vydatně se podaří určeným hráčkám zvládnout úlohu psů-obranářů. To byl naštěstí basketbalový úkol a nakonec se ho podařilo vyřešit.

V prvním zápase kluci spustili bandurskou a trvalo nám chvíli se zadaptovat na jiné pojetí hry. Kuty i Žuža dokázaly své útočníky alespoň přibrzdit natolik, že svou čtvrtku skončily vyrovnaně a, jak se pak ukázalo, druhá skupina s Uvi, Chodí a Happy přetáhla náskok na naši stranu. Celkově rozhodovaly přihrávky dopředu a o něco týmovější pojetí. To je, ústy kralevice dánského, o čem tu běží, aby děvčata více a více poznávala krásu spolupráce při přihrávkách do protiútoku, hod'-a-běž mezi dvěma hráčkami a zapojovala stále více dovedností a hlavu před bezduchým předržováním míče.

Do druhého zápasu se prohodily pětky, aby si každá zahrála proti klukům, na které nenarazila. Sába si měla vyzkoušet, jaké to měla Kuty při bránění malého, leč herně krásného, driblinkově šikovného Salaje č.4, a Happy převzala Žužinu lopotu s robustnějším Hájkem č.10. Nutno říci, že s nimi prvně jmenované měly větší potíže, než ty první, a téměř si na nich vylámaly zuby. Je fajn, když na lavičce má tým rovnocennou náhradu, a tak Chodí a zvláště Peří dokázaly po vystřídání oba chlapce srovnat do latě, aby nám 1.Q neutekla o víc, než mohla druhá skupina vrátit zpátky na naši stranu. Proměnit Verča ještě nějakou šestku, byla by hvězda.

Vedle velkého gesta prostějovského trenéra šlo ocenit především zlepšené přihrávky do protiútoku na nabíhající hráčky (Kouky, Happy, Žuža) a svědomitou namáhavou práci v obraně Kuty a Chodí. Dobré je sledovat tendenci rozložení bodů. V G1 skórovalo 10 hráček a 2 další mohly, kdyby proměnily aspoň 1 TH, v G2 mělo 9 našich zápis ve skóre, takže když se jedné daří méně, další je schopná ji zastoupit.